

118

ZARZĄDZENIE Nr 29 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 marca 1962 r.

w sprawie zmiany nazw niektórych miejscowości.

Na podstawie art. 2 przepisów z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz o numeracji nieruchomości (Dz. U. z 1934 r.

Nr 94, poz. 850 i z 1948 r. Nr 36, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się brzmienie nazw miejscowości:

Nazwa obowiązująca	II przypadek, nazwa przymiotnikowa	Powiat	Nazwa dotychczasowa	Charakter miejscowości
Platerówka	-ki platerówecki	lubański	Zalipie Dolne	wieś i siedziba gromadzkiej rady narodowej
Zalipie	-pia zalipski	lubański	Zalipie Górne	wieś

§ 2. W stosunkach publicznych wolno używać nazw miejscowości wymienionych w § 1 tylko w brzmieniu ustalonym niniejszym zarządzeniem.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 lutego 1962 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania urlopów okolicznościowych funkcjonariuszom Służby Więziennej.

Na podstawie art. 33 ust. 2 i art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Płatny urlop okolicznościowy przysługuje funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, w przypadkach:

- 1) ślubu funkcjonariusza — przez 2 dni,
- 2) urodzenia się dziecka funkcjonariusza — przez 2 dni,
- 3) ślubu dziecka — przez jeden dzień,
- 4) zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca lub matki — przez 2 dni,
- 5) zgonu i pogrzebu siostry lub brata — przez jeden dzień,
- 6) przeniesienia służbowego połączonego z przesiedleniem się do innej miejscowości — od 3 do 5 dni.

2. Jeżeli zachodzi konieczność osobistej opieki funkcjonariusza nad chorym członkiem rodziny, Minister Sprawiedliwości może udzielić funkcjonariuszowi płatnego częściowo lub całkowicie urlopu okolicznościowego w łącznym wymiarze do jednego miesiąca w ciągu roku.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi można udzielić płatnego urlopu okolicznościowego dla załatwienia innych ważnych spraw osobistych lub rodzinnych niż wymienione w § 1 ust. 1 w łącznym wymiarze najwyżej do 3 dni w ciągu roku.

2. Ponadto funkcjonariuszowi można udzielić bezpłatnego urlopu okolicznościowego dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych.

§ 3. Funkcjonariuszowi skierowanemu do wykonywania prac społecznych przysługuje urlop okolicznościowy na zasadach ogólnie obowiązujących.

§ 4. 1. Minister Sprawiedliwości może przyznać funkcjonariuszowi bezpłatny urlop dla wykonania prac w dziedzinie naukowej albo dla odbywania studiów lub praktyki poza służbą więzienną.

2. W przypadkach wyjątkowo uzasadnionych, jeżeli praca naukowa, studia lub praktyka związane są z zakresem działania służby więziennej, Minister Sprawiedliwości może przyznać funkcjonariuszowi przez okres trwania tego urlopu prawo do pobierania częściowego lub całkowitego uposażenia.

§ 5. Funkcjonariuszowi kształcącemu się w szkołach wyższych, średnich i podstawowych można udzielić urlopu dla przygotowania się do egzaminów i ich złożenia oraz dla wzięcia udziału w zajęciach konsultacyjnych — w rozmiarze i na zasadach przewidzianych w przepisach dla pracowników zatrudnionych w urzędach i instytucjach państwowych.

§ 6. 1. Funkcjonariuszowi kształcącemu się w Zaocznym Technikum Penitencjarnym można udzielić zwolnienia od zajęć służbowych na konferencje i zajęcia konsultacyjne w wymiarze do trzech dni w miesiącu.

2. Funkcjonariuszowi wymienionemu w ust. 1 można ponadto udzielić 5-dniowego płatnego urlopu dla przygotowania się i złożenia egzaminów semestralnych i 14-dniowego płatnego urlopu dla przygotowania się i złożenia egzaminów dojrzałości.

§ 7. 1. Funkcjonariuszowi przystępującemu do zdawania eksternistycznego egzaminu dojrzałości można udzielić płatnego urlopu szkoleniowego w wymiarze do 14 dni.

2. Funkcjonariuszowi przystępującemu do zdawania eksternistycznego egzaminu dojrzałości według grup przedmiotów można udzielić płatnego urlopu szkoleniowego w wymiarze do 14 dni dla złożenia każdego egzaminu (z jednej lub dwóch grup przedmiotów).

§ 8. Funkcjonariuszowi skierowanemu do szkół dla funkcjonariuszów Służby Więziennej lub na kursy zawodowe organizowane w tych szkołach, trwające dłużej niż 1 miesiąc, przysługuje w okresie szkolenia zwolnienie od zajęć

na jeden dzień w miesiącu, poprzedzający dzień wolny od zajęć lub następujący po takim dniu, jeżeli codzienny powrót z zajęć w szkole lub na kursie do miejsca stałego zamieszkania jest niemożliwy.

§ 9. 1. Urlopów i zwolnień od zajęć służbowych przewidzianych w § 1 ust. 1, §§ 2, 3 i 5—8 udzielają przełożeni uprawnieni do udzielania urlopu wypoczynkowego.

2. Funkcjonariuszom zatrudnionym w Centralnym Zarządzie Więziennictwa udziela urlopów szkoleniowych (§§ 5—7) i zwolnień od zajęć służbowych (§ 8) naczelnik Wy-

działu Kadr Centralnego Zarządu Więziennictwa, a urlopów okolicznościowych w rozmiarze jednego dnia — właściwi naczelnicy wydziałów i równorzędni.

3. Urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 3, udziela w rozmiarze powyżej 1 tygodnia do 1 miesiąca dyrektor Centralnego Zarządu Więziennictwa, a powyżej 1 miesiąca — Minister Sprawiedliwości.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Sprawiedliwości: w z. S. Walczak

120

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 marca 1962 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego z tytułu prowadzenia pasiek.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego za lata podatkowe do 1965 r. włącznie od przychodów podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospo-

darkę nie uspołecznioną, osiągniętych z pszczelarstwa (prowadzenia pasiek).

§ 2. Zarządzenie obejmuje również zwolnienie od obowiązku uzyskania karty rejestracyjnej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: J. Albrecht.

121

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 marca 1962 r.

w sprawie rozliczeń Powszechnej Kasy Oszczędności z zysków bilansowych.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1962 z dnia 22 grudnia 1961 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powszechna Kasa Oszczędności dokonuje rozliczeń z zysków bilansowych za 1962 r. z budżetami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz z budżetem centralnym na zasadach ustalonych

w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 marca 1960 r. w sprawie rozliczeń Powszechnej Kasy Oszczędności z zysków bilansowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 164), z tym że § 5 ust. 2 nie ma zastosowania.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

122

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 28 grudnia 1961 r.

w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych i selekcyjonowanych roślin uprawnych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość jednorazowej premii autorskiej należnej autorowi odmiany rośliny uprawnej, wpisanej do rejestru odmian oryginalnych, ustala się zależnie od wartości gospodarczej odmiany i gatunku tej rośliny.

2. Wysokość jednorazowej premii autorskiej nie może przekraczać 100.000 zł.

§ 2. 1. Wysokość jednorazowej premii autorskiej ustala się nie później niż w ciągu 4 lat od dnia wpisu odmiany do rejestru odmian oryginalnych.

2. W ciągu roku od dnia wpisu odmiany do rejestru odmian oryginalnych wypłaca się zaliczkę na poczet premii. Wysokość zaliczki nie może przekraczać sumy 40.000 zł, przy czym stosuje się odpowiednio przepis § 1 ust. 1.

3. Resztę premii wypłaca się w ciągu roku od ustalenia jej wysokości.

§ 3. 1. Jednorazową premię autorską za wytworzenie mieszańca dzieli się w następujący sposób:

1) 60% premii przypada autorom składników mieszańca w równym stopniu dla każdego składnika,

2) 40% premii przypada autorom formuły mieszańca.